

בבית המשפט העליון

רע"א 2983/17

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: אברהם מנחם קליין

נגד

המשיבה: ידיעות אינטרנט בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 6.3.2017 ברת"ק 58752-11-16 שניתנה על-ידי כבוד השופטת ו' פלאוט

בשם המבקש: עו"ד דניאל קליין

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 6.3.2017 (רת"ק 58752-11-16, השופטת ו' פלאוט). בית המשפט המחוזי דחה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בפתח תקווה מיום 13.11.2016 (ת"ק 30336-12-15, הרשם הבכיר א' כרמלי).

2. מקורה של הבקשה שבפני בתביעה שהגיש המבקש לבית המשפט לתביעות קטנות לפיצוי לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן: חוק התקשורת). בתביעתו טען המבקש כי המשיבה שלחה לו הודעות פרסום בדוא"ל ללא הסכמתו, חרף העובדה שביקש ממנה פעמיים להסירו מרשימת התפוצה שלה בדוא"ל ששלח באמצעות לחיצה על הלחצן "השב". התביעה נסבה על 33 הודעות פרסום שנשלחו למבקש על-ידי המשיבה, ובגינן תבע המבקש 33,000 שקל.

3. ביום 13.11.2016 דחה בית המשפט לתביעות קטנות את התביעה, בקבעו כי המבקש נתן את הסכמתו לכך שיישלחו לו הודעות דוא"ל בעת שנרשם לאתר של המשיבה. לעניין זה נקבע כי אף אם אדם אחר הוא שמסר את פרטיו יכולה הייתה המשיבה להניח כי המבקש נתן הסכמתו ולא מתקיים אפוא אחד מהתנאים שנקבעו

לפיצוי, דהיינו שההפרה תהיה "ביודעין". בנוסף, קבע בית המשפט לתביעות קטנות כי המבקש שלח את בקשותיו באמצעות לחיצה על הלחצן "השב" לתיבת דוא"ל שאינה מנוטרת, במקום לעשות שימוש בקישור הסרה שהופיע בגוף כל אחת מההודעות, ולכן אין לומר שהביע את אי-הסכמתו למשלוח ההודעות אליו.

4. ביום 6.3.2017 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות. בית המשפט המחוזי קבע כי המקרה לא מעורר שאלה עקרונית וכי אף לא נפלה טעות בפסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות לגוף הדברים. בית המשפט המחוזי הצביע על כך שהמשיבה העמידה אפשרות למשלוח הודעת הסרה על-ידי לחיצה על קישור שנשלח בגוף של הודעת הפרסום.

5. בבקשת רשות הערעור שבפני טוען המבקש כי המקרה מעורר שאלה עקרונית שעניינה אופן המשלוח של הודעת הסרה לצורך חוק התקשורת. לשיטת המבקש, חוק התקשורת מבכר את בחירת הנמען באשר לאופן המשלוח של הודעת ההסרה, ולפיכך שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי יש להעדיף את דרך ההסרה שהעמידה המשיבה. עוד נטען שהמקרה מעורר את השאלה האם הוספת קישור המשמש להסרה מרשימת התפוצה פטרה את המשיבה מציון כתובת דוא"ל למשלוח בקשות הסרה. כמו כן, מעלה המבקש טענות שעניינן שגיאות שנפלו, לשיטתו, בקביעותיו העובדתיות של בית המשפט לתביעות קטנות ואומצו על-ידי בית המשפט המחוזי.

6. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

7. הלכה ידועה היא שעל בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" לעורר שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים, או לחלופין שדחיית הבקשה תגרום לעיוות דין חמור (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). לא אחת קבע בית משפט זה כי אמות מידה אלה, שהן מצמצמות ממילא, יחולו באופן מחמיר וקפדני כאשר עסקינן בגלגול שלישי על הליך שמקורו בבית המשפט לתביעות קטנות. במקרים אלו תתקבל בקשת רשות ערעור רק בהתקיים "עוול זועק", או כאשר מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות יתרה (ראו: רע"א 6779/15 אבו ליל נ' האגודה לתרבות הדיור – סניף אילת, פסקה 29 (3.6.2015); רע"א 8558/16 סימן טוב נ' פרץ בוני הנגב (1993) בע"מ, פסקה 11 (21.12.2015)).

(8.1.2017). אמות מידה מחמירות אלה אינן מתקיימות במקרה דנן. בניגוד לטענת המבקש, שביקשה לשוות להחלטתו של בית המשפט המחוזי נופך עקרוני, הכרעותיהן של הערכאות הקודמות היו בעלות אופי יישומי, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית. בנסיבות העניין ומשלא התבקשה תגובה אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ג' בתמוז התשע"ז (27.6.2017).

ש ו פ ט ת